

Búcsú előkelő meghívottakkal

Ünnepi szentmise a Gyermek Jézus-otthonban hazai és külföldi vendégekkel

Hegedűs István

Böjte Csaba atya és sok-sok vidám gyerek a Stubenbergek-kastély udvarán

„Ha nem leszek olyanok, mint a gyermekek, nem mentek be a mennyek országába» (Mt 18,3). Jézus Krisztus nemcsak tanítja

ezt a nagy igazságot, hanem Ő maga is mert gyermekké lenni, gyermekként köztünk élni. Mielőtt Jézus Krisztus egyetlen cso-

dát tett volna vagy egyetlen prédikációt is tartott volna, Názáret poros utcáin együtt kergetőzött, bújócskázott a gyermekekkel” –

e gondolatokkal köszöntötte Böjte Csaba ferences szerzetes a megjelenteket a harmadik Gyermek Jézus-búcsú alkalmával tar-

tott szentmisén. Kiemelt tisztelettel üdvözölte Áder János magyar köztársasági elnök feleségét, Herczegh Anita asszonyt, a Stubenberg család leszármazottait, egyházi és világi előjárókat, s természetesen a gyermek-sereget.

Az ünnepi szentmise idejére a székelyhídi szeplőtelen fogantatás plébániatemplomba érkezett Árpád-házi Szent Erzsébet ereklyéje, itt zárva azt a huszonkét állomásból álló erdélyi körutat, mely során sok-sok ima és könyörgés szállt felé.

A szentmise keretében Csaba testvér elmesélte a Gyermek Jézus-otthon múltját, jelenét és hálás szívvel köszöntötte Hans Stubenberg és Josef Pilar urakat, akiknek ősei építették a jelenleg is létező kastély északi szárnyát, mely most otthont nyújt az arra rászoruló gyermekeknek. Stubenberg gróf unokája bemutatta családját és örömet fejezte ki afelett, hogy a Dévai Szent Ferenc Alapítvány jóvoltából megmentődött a kastély az enyészettől és büszke rá, hogy a legnemesebb feladat, a gyermekmentés vált öröksége feladatául.

Folytatás a 4. oldalon ➔

A zene a legszebb imádság

Református kórustalálkozó városunkban

Évszázados falakon csapódott, magasba pörgött dallamok váltak hithordozóvá a székelyhídi református templomban megtartott kórustalálkozón. A mintegy háromszáz résztvevő a térség tizenhárom egyházközségéből érkezett a májusban megtartott eseményre.

Az 1989-es változásokat követően a térség reformátussága hamar eszmélni kezdett, egymást követően alakultak a nőszövetségek, az ifjúságot tömörítő egyesületek, kórusok. Az Érmelléki Református Egyházmegyében idén huszonötödik alkalommal találkoztak az egyházközségek kórusai, egymás hite által épülve, tudásban gyarapodva szólták a szépet. Ez az istentisztelet más volt, mint általában: magasabb, felemelőbb. Isteni magasságokba röppent az ének, a sokaság lélekben eggyé forrt. Ez a legszebb imádság, a zene nyelvén megfogalmazott.

A zsúfolásig megtelt istenházban ezúttal Szabó Zsolt szalacsi lelkipásztor tolmácsolta az ige üzenetét. A negyvenedik zsolttár-

rész erőforrásként hatott a szószék magasából: „... sziklára állította fel lábamat, megerősítvén lépteimet. És új éneket adott számba, a mi Istenünknek dicséretét...” Dávid zoltára a fogság után született, amikor még forrón élt az emberek szívében a próféták szava. A zoltáros háládó örömeikkel járult az Úr elé, ahogyan mi is idejöttünk, engedve és válaszolva a Teremtő hívó szavának – mondta a lelkipásztor.

Miután Rákosi Jenő, az egyházmegye esperese, házigazda lelkipásztor köszöntötte a megjelenteket, Béres Csaba, a város polgármestere szólt a jelenlévőkhez. „Az éneklés egy csodavilág, más dimenzióba lépünk a lelkünkkel, a kórusokat hallgatva

Bozsoky Sára karnagy és a székelyhídi reformátusok kórusa

egy lépéssel közelebb kerülünk Istenhez” – fogalmazta meg bizonyágtévésként ható gondolatait az előjáró.

Herman Csaba egyházmegyei zenei előadó elsőként a kórusvezetőket szólította közös éneklésre, majd pedig a soron következő csoportokat mutatta be, akik két-két énekkel szolgáltak. A re-

pertoár igen gazdag volt, hallhatunk többek között a XVI. századból való énekkincseket, megzenésített zoltárokat, Bartók- és Kodály-műveket, valamint népdalzsoltárokat is. A kórusok változatos stílusban, több szólamban énekeltek. A fellépő csoportok igen eltérő összetételt mutattak, egyeseknél a női dominan-

cia volt az uralkodó, míg másoknál a markáns férfihangok jelenléte révén erőteljesebben átjött a zene nyelvén megfogalmazott üzenet.

Az évente megrendezett kórustalálkozókon egy-egy neves szakember értékeli a látottakat, hallottakat.

Folytatás a 2. oldalon ➔

A mosolygós sírköves

Szilágyi László fát is farag vagy íjat feszt, ha úgy tartja kedve

A gének hordozta hasonló tulajdonságok mellett két dolgan biztosan megkülönböztethetetlen a székelyhídi Szilágyi László édesapjától és nagyapjától: mindhármukat Lászlónak hívják, fő foglalkozásuk pedig a sírkőkészítés.

Mintha természetvédelmi területen járnánk, olyan Szilágyi László kertje. Itt a természet az úr! Növények kusza rendjében, madárfüttyös reggeleken itt talán nem is lehet rosszkedvű az ember. Vendéglátóm mindenesetre erről tesz tanúbizonyságot, hisz eddig bármikor, bárhol összefutottam vele, mindig vidám, barátságos volt. Ő, a mosolygós sírköves. Jókora termetű kutyája már messze nem ennyire barátságos, a kapu előtt kell várakoznom néhány percig, amíg betesékelik a házba.

Fiatalabb korában többfelé, számtalan területen kipróbálta magát. Tizenegy éve állt be édesapja mellé síremlékeket készíteni. Különböző méretű és értékű sírköveket gyártanak. A betonból öntött márványlapos jóval olcsóbb, mint a márványtömbből faragott. A sírkő mellett a teljes sírhely rendbetételét is elvégzik, körbeöntik járdával, igény esetén le is fedik a hantot. Miközben a díszítőelemek, a betűk vésése finom kezű igényel, addig a betonöntés nehéz munkája a jó fizikum megőrzésében, az állóképesség erősítésében segít. Ma már ez a szakma is telített, csak az marad meg a piacon, aki kiváló minőségű munkát készít – magyarázza Szilágyi. A sóderkeverés, betonalicázás mellett a fiatalember sportosságát a hagyományörző íjászat gyakorlása is elősegíti. E hasznos és értékadó időtöltés irányába Bokor Zoltán, a Pusztai Farkasok néven ismertté vált íjászcsapat alapító tagja csábította el őt. Az évek során a ha-

gyományörző íjászat területén is megmutatkozott kezűgyessége: tarsolyokat készít, a szükséges rézdomborításokat is maga végzi. A rézzel való foglalatosságát továbbfejlesztette, több megbízást is kapott már. Például a helyi iskolának készített plakettet.

Kézűgyessége, alkotói készsége nem a semmiből ugrott elő, már kora gyermekkorától ott mocorgott benne az önkifejezés módozatának a keresése. Eleinte rajzolgatott, majd grafikákat készített. Kerekes Géza festőművész, rajztanár ösztönzésére Nagyváradon elvégezte a képzőművészeti iskolát, ahol a színek, arányok, formák világának alapismereteit sajátította el. Soha nem törekedett hírnévre, csak amikor kedve van, akkor lép be az istenek privilégiumába, a teremtés világába. Néhány alkalommal már kö-

Szabadidejében mutatós alkotásokat farag

zönség elé lépett, többek között az Érmelléki Ósz keretében láthatták munkáit. Ha éppen nincs kedve festeni, vagy

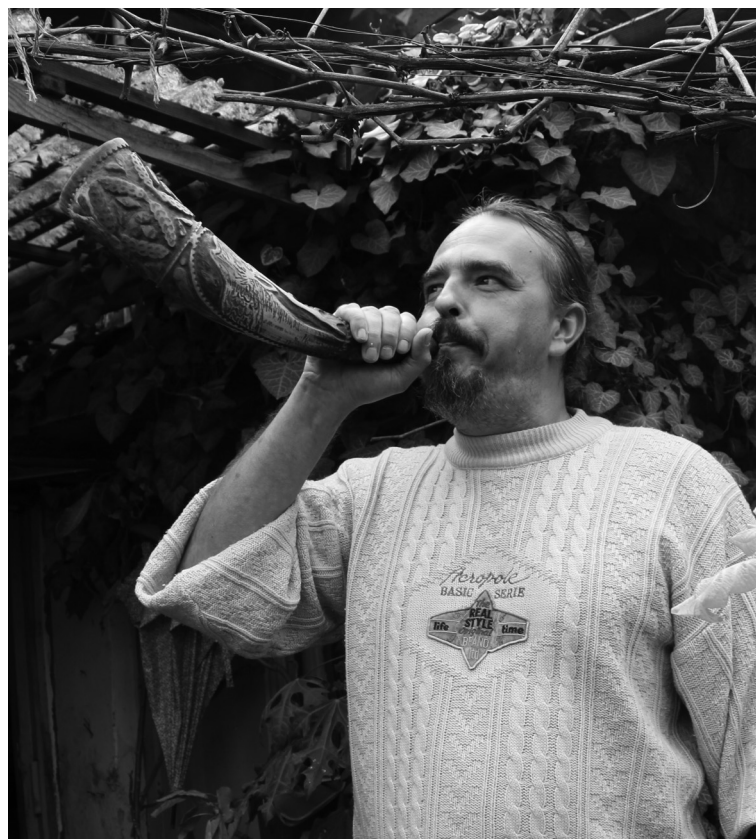
ha elfogyott az alapanyagul szolgáló farost, akkor vésőt vesz a kézbe, jókora fatuskókorról faragja le a felesleget.

Szilágyi Lászlóhoz négy éve újabb „különködés” társult, az üveggravírozást is megtanulta. Ha éppen ajándék kell valakinek, csak előkap egy kiürült borosüveget, és már szülehet is a mű. Előbb felrajzolja a mintát, majd pedig gyémántfejú köszőrúvvel kicsiszolja azt. Az üveg színe meghatározza az alkalmazandó technikát. A sötét színű alapon aprólékosabb grafikai elemeket lehet alkalmazni, míg az átlátszó felület a plasztikus ábrázolásnak kedvez.

Irigylésre készített, hogy egy ember ennyi mindenhez konyít, ráadásul még ámulatba ejt az általa faragással díszített ökörszarvkürt megszólatásával is.

A miniarborétumból távozóban vagyok, a lombok rejtekében egy apró madárka csivitelésbe kezd. Vendéglátóm rám kérdez, hogy ismerem-e a kis dalnokot? Bólogatok. Kétszer is. Visszakérdeznem nem akarok, pedig furdal a kíváncsiság.

D. Mészáros Elek

Fülbemászó hangja van a Szilágyi László faragta ökörszarvkürtnek

Faragott csodavilág

Fából készült használati eszközök tárlata

Faragott csodavilág címmel nyílt időszaki kiállítás a székelyhídi múzeum emeleti termében. A kiállításon dr. Rozsnyai István vértesi magányújtó faragással díszített háztartási és egyéb eszközökből álló gyűjteménye látható. A különleges tárlatot Szűcs György muzeológus, az ottományi kiállítóház vezetője nyitotta meg, aki mondanójában kiemelte, hogy a kiállított tárgyak azt az embert mutatják be, amely használati tárgyain keresztül üzenetet akart közvetíteni. Üzenetet készítőről, használatáról, korról és a díszítések által még az emberi érzésekről is. Hiszen a kiállítási tárgyak között találunk olyan talpas guzsalyt, amely nem csak a szövés egyik kelléke volt, de mintája és színezése azt is elárulja nekünk, miként lett az egyszerű használati tárgyból érzésekkel felruházott szerelmi ajándék. De ilyenek a szépen fa-

ragott mosósulykok, mángorlók Kalotaszegről és a Dunántúlról, illetve az alföldi és a somogyi pásztorok maguk faragta ivócsanakjai, borotvatokjai, kanászkürtjei és a méltán híres debreceni mézeskalácsos mesterség emlékei, a különböző formájú és mintázatú ütőfák.

A szakszerű tárlatvezetést és az ehhez kapcsolódó múzeumpedagógiai foglalkozásokat a Vértesi Rozsnyai István Muzeális Gyűjtemény munkatársai végezték, akiknek nem titkolt célja az, hogy a fiatal generáció bepillantást nyerjen a nagyszülők, dédszülok egykori mindennapjaiba, megismerve az általuk használt eszközöket, a rajtuk található díszítvényeket, motívumokat.

Nagyon fontos a népi tárgyi kultúra gyermekekkel való megismertetése, hiszen a száz-kétszáz évvel ezelőtt használt

eszközöket a mai iskolás korú generáció szinte egyáltalán nem ismeri. Érdekes belegondolnunk, hogy akár az elkövetkezendő száz évben az unokáink már a múzeumokban, vagy talán már a táblagép is múzeumi tárgyként lesz kiállítva.

Bizony rohan az idő, és ezzel együtt fejlődik a tudomány, a technika, mely mára már életünk minden területére befurakodott. Talán épp ezért örvendett nagy látogatottságnak a *Faragott csodavilág*, hisz a tárlatvezetés alatt, a tárgyak bővületében kicsit kikapcsolhattunk a rohanó világ sodrásából és bepillanthattunk őseink egykori talán nyugalmasabb és egészségesebb világába.

A *Faragott csodavilághoz* kapcsolva a kiállítást látogató iskolások kézművesfoglalkozásokon vehettek részt, melyen a bútorfestés világába tekinthettek be. A Rozsnyai István-gyűjtemény munkatársai több múltbéli mesterséget felelevenítő múzeumpedagógiai foglalkozást is tart-

A zene a legszebb...

Folytatás a 1. oldalról

Ezúttal Berkesi Sándor Liszt-díjas karnagyot, zeneszerzőt sikerült megnyerni erre a feladatra. A magyarországi szaktekintély elmondta, neki valójában Budapesten kellene lennie, ahol lánya vezetésével a nemrég alakult központi református kórus első fellépését tartják. De ő a székelyhídi kórustalálkozón való részvételt választotta, mert fontos számára a határ innenső oldalán élőkkel való kapcsolattartás. Értékelésében elhangzott, fontosnak tartja az énekek tudatos megválasztását. E téren is meghatározó jelentőségű az anyanyelviség, az olyan művek kiválasztása, amelyeknek nyelvezete évszázadokon át csiszolódtat „drágakövé”. Ha van beszélt anyanyelvünk, akkor van zenei anyanyelvünk is. Erre nem kisebb nevek tanítottak meg, mint Bartók, Kodály és tanítványaik. Szabó Dezsőt idézte: „Bartókot és Kodályt egy menyeyi jóvátételi bizottság ajándékozta a magyar huszadik századnak.” Javasolta a hangskála kitágítását, az ehhez szükséges alkalmazható technikákról is szolt.

Már távozóban voltunk az esemény színhelyéről, a kórustagok is hazamentek. A templomkert óriás fái alatt már bölklészott a csend. De a szívekben, a lelkekben még visszhangzott az ének: tartsd meg hazánkat, Isten!

D. M. E.

Fellépő kórusok, kórusvezetők

Albis – Herman Csaba
Bályok – Jónás Sándor
Berettyószéplak – Bede Erzsébet
Bihardiószeg – Ghitea Angéla
Érbogyoszló – Herman Csaba
Érkeserű – Nyéki Enikő
Érkörtvélyes – Szűcs Levente
Érmihályfalva – Pop György
Érszemjén – Csáki Károly
Érszőlős – Dolhai Benjámin
Margitta – Lócsei László
Szalacs – Botos Magda
Székelyhíd – Bozsoky Sára

nak, mint a dédszüleink edényeit vagy az alföldi pásztorok életét megismertető interaktív előadás, de agyagozás, nemezelés, gyertyamártás, tarsolylemezdomborítás is igényelhető, melyeket pedagógusokkal egyeztetve szívesen áthoznak a székelyhídi és környékbeli iskolások számára is.

A mostani kiállítás nyitónapjának kalotaszegi népdalok előadásával közreműködött a Bérés Csilla zenepedagógus által vezetett Székelyhídi Búzavirág Népdalkör.

A *Faragott csodavilág* című kiállítás eszközökön, tárgyakon, esetenként történeteken keresztül, egy másfél századdal ezelőtti világot tár a látogató elé. Mindez viszont csak úgy válhat teljessé, ha azt Önök, látogatók, a saját – ha nem is faragott, és nem is mindig csodás –, de mindenképpen saját és belső világukon keresztül tudják a magunkévá tenni. Mindezt megtehetik a székelyhídi múzeum épületében munkanapokon 8–16 óra között egészen július végéig.

Fehéte Katalin

Újraválasztották Béres Csabát

RMDSZ-többségű tanács folytatja a munkát

A következő négy évben is Béres Csaba szociológus vezeti városunkat, miután Székelyhíd és a hozzá tartozó települések választópolgárainak meggyőző többsége újra bizalmat szavazott a jelenlegi polgármesternek. A június 5-i helyhatósági választások nyomán a 17 tagú városi tanácsban a Romániai Magyar Demokrata Szövetségnek (RMDSZ) előreláthatóan tíz, a Szociáldemokrata Pártnak (PSD) négy, az Erdélyi Magyar Néppártnak (EMNP) és a Magyar Polgári Pártnak (MPP) egy-egy képviselője lesz, rajtuk kívül egy független jelölt is mandátumot szerzett.

A 2016-os választáson a legszorgalmasabb szavazóknak az érköbölkütiak és a csoka-

lyiak bizonyultak, hiszen a falubeliek szinte kétharmada, illetve háromötöde élt a voksolás jogával. A többi településen is nagyobb volt a részvételi arány az országos átlagnál (48,44%), Nagykágya kivételével, ahol viszont aránylag kevesen szavaztak.

A nemhivatalos eredmény szerint a városvezető-jelöltekre leadott 5093 leadott szavazatból 4759 volt érvényes. Ezek összeszámolása azt mutatja, hogy Béres Csaba 2453 voksot gyűjtött össze (51,54%), majdnem kétszer annyit, mint a 27% körüli szavazatarányt elérő szociáldemokrata Cristina-Mona Duță. A többi jelölt kettejüktől messze lemaradva, egyenként a szavazatok néhány százalékát szerezte meg.

Bihar megyében különben több mint 272 ezer választó szavazott (53%-os részvételi arány). Az előző választási ciklushoz hasonlóan most is 24 magyar polgármestere lesz Bihar megyének. Ezek közül három új polgármester kezd meg a munkát Érbogyoszlóban, Vámoslázon és Hegyközsátrban. A többi településen pedig maradtak az eddigi magyar polgármesterek.

A végleges, hivatalos eredményeket később teszi közzé a Központi Választási Iroda.

Ér hangja

A városi tanács

várható összetétele

RMDSZ – 2477 szavazat (52,46%): Gődér Attila, Nagy István, Kaszoni József, Csuka József, Futó Ferencz István, Hamza Sándor, Béres Attila, Nagy Attila, Kozma Sándor, Kóvári Gyöngyi

PSD – 934 szavazat (19,78%): Cristina-Mona Duță, Emeric Dudás, Iacob Nicolae-Radu, Nicolae Duță

Májercsik Attila: 376 szavazat (7,96%)

EMNP – 338 szavazat (7,16%): Rhédey Emília

MPP – 249 szavazat (5,27%): Adonyi Gyula

A többi párt/jelölt nem érte el a mandátumhoz szükséges bejutási küszöböt (5%).

Béres: „rengeteg tervünk van”

Béres Csaba az *Ér hangja* érdeklődésére elmondta, az elkövetkezendő időszakra tekintve az egyik legfontosabb feladat Székelyhíd és a hozzá tartozó falvak ivóvízhálózatának befejezése. „Mint városvezető azt látom, hogy az önkormányzat munkatársai nagyon sokat dolgoznak, viszont ez nem látható a lakosság irányába – ezen is dolgoznunk kell. Amint a kampányban is elmondtuk, Romániában a polgármestereknek eszméletlen nehéz dolga van, hisz vannak esetek, amikor a kormány az »írások szavához« sem tartja magát. Minden energiánkat afelé fogjuk irányítani, hogy a lakosság alapvető szükségleteit kielégítő szolgáltatásokat biztosító beruházásokat a lehető leghamarabb tudjuk kivitelezni. Ez olyan, mint egy házépítés. Nem tehetjük rá tetőt, amíg a fal nincs meg.

Rengeteg tervünk van az elkövetkezendő négy évre, de prioritási listát állítunk fel és lépésről-lépésre igyekezünk megvalósítani azokat” – nyilatkozta lapunknak a régi-új városvezető. Hozzátette, a következőkben az oktatási intézmények, a közszolgáltatások fejlesztésével együtt jár az életminőség-javítás, illetve gazdasági és turisztikai beruházások tekintetében akarnak eredményeket elérni. „Köszönettel vesszük azoknak a személyeknek a támogatását, akik bizalmukkal kitüntettek bennünket. Az elkövetkezendőkben vonalat húzunk, mérleget készítünk és igyekezünk olyan tevékenységet folytatni, amelyek által Székelyhíd és a hozzá tartozó települések lakosságának bizalmi indexét megtartani és növelni tudjuk” – mondta az újraválasztott polgármester.

Tiponut Tibor

Áramot nyernek, pénzt takarítanak meg az erőművel

Sajtótájékoztatóon magyarázták el a biomasszaüzem működését

Manapság sokan, sok helyen beszélnek a környezetkímélő, alternatív energiaforrásokról, de nagyon kevés a tényleges megvalósítás. Ezért is kimagasló a székelyhídi projekt, melynek keretében elkészült a biomassza-erőmű. A beruházást a Gazdaság Versenyképességének Fejlesztésére Irányuló Operatív Program keretében, európai uniós pályázatból valósította meg a Bihar Megyei Tanács Székelyhíd várossal és Bihardiószeg községgel közösen, majd létrehozták a közös fejlesztési egyesületet, az Adi Ecolandot.

Május végén projektzáró találkozóra hívták a sajtó képviselőit és az érdeklődőket, ahol a kivitelező cég munkatársai bemutatták a létesítményt, elmagyarázták annak működését. Az eseményen jelen volt Cornel Popa, a megyei tanács elnöke, Stela Sabău, az Adi Ecoland vezérigazgatója és Mátyási Gábor vezérigazgató-helyettes.

A bejárati modern mérlegtől kezdve megtekintették a szerves trágyát és a biomasszataroló-egységeket, a tartályokat, ahol a biomassza erjesztésével gáz keletkezik, a gázgyűjtő tartályokat, a vezérlőrendszert és az 500 kW-os áramfejlesztő generátort. A létesítmény bejárása után sajtótájékoztatót tartottak.

Cornel Popa a létesítmény előnyeit ecsetelve elmondta: 2260,54 tonnával csökkenti az éves szén-dioxid-kibocsátást, megújuló energiaforrást, biomasszát használ, évente 5440 tonna állati trágyát semlegesít, új munkahelyeket teremt, biztos felvásárlópiacot jelent a

zöld takarmányt termesztők számára. A visszamaradó híg levét mezőgazdasági területek trágyázására használják majd, a szilárd anyagból pedig jó minőségű virárgödör készül, ami csomagolva egy másodlagos bevételi forrást jelent.

A legfontosabb, hogy villanyáramot és nyereséget termel a biomassza-erőmű. A beruházásnak köszönhetően Székelyhíd számára ingyenes lesz a közvilágítás és az önkormányzati intézmények villanyáram-fogyasztása.

Stela Sabău vezérigazgató elmondta, hogy a projekt 2013 júliusában indult. A tervek elkészítése után sikertelt kiválasztani a munkálatokat végző céget és beszerezni a berendezéseket. A kivitelezés 2015 márciusában kezdődött és a tervek szerint tavaly decemberében be kellett volna fejeződjön. Mivel változtak a gáz előállítására és felhasználására vonatkozó törvények, ezért a munkálatokat csak mostanra sikerült befejezni, több mint a módosított jogszabályhoz kellett igazítaniuk. Hozzátette, hogy a román törvénykezés nagyon nehézkes, mintha szándékosan akadályokat akarnának gördíteni a beruházások útjába.

Mátyási Gábor vezérigazgató-helyettes is a folyton változó törvényi előírások okozta nehézségekről beszélt. Több álmatlan éjszakájuk is volt, de a módosított, májusi határidőt sikerült betartani. Már megvolt a próbaüzemeltetés, a berendezés jól vizsgázott. Néhány hét, és a létesítmény teljes kapacitással működésbe állítják.

Tiponut Tibor

Bécsben és Palermóban a Scola Nostrával

Februárban székelyhídi tantestület részt vehetett a Petőfi Sándor Elméleti Líceum alapítványa, a Scola Nostra Egyesület által szervezett, az uniós pályázati keretből finanszírozott kiránduláson, melynek úti célja Bécs volt. A háromnapos kirándulást számos tanár örömmel fogadta. A résztvevők az osztrák főváros különböző turistalátványosságait tekinthették meg, a schönbrunni kastélyt, a természeti múzeumot és sok más érdekességet. A pályázat lebonyolítása és maga a kirándulás Mariana Goel és Egeresi Ingrid tanárnők segítségével valósult meg.

A Scola Nostra egy másik európai uniós pályázatban is sikeresen vett részt. Ez a Early School Leaving, vagyis miért hagyja el annyi diák az iskolát még jóval az érettségi diploma megszerzése előtt. E hasznos és érdekes képzésen kilenc ország összesen 27 résztvevővel volt jelen. A képzés angol nyelven zajlott, a gyönyörű Palermóban, Szicíliában, május 9. és 15. között. A résztvevők

YouthPass-diplomát kaptak, amely egyetemi ösztöndíjak megszerzésénél előnyt jelent. Az egy héti tartó képzés során fontos információkat tudtak meg a résztvevők, illetve próbáltak megoldásokat, lehetőségeket felvázolni eme jelenség csökkentésére. Meglepő, hogy Olaszország és Franciaország küzd leginkább az iskolát korán otthagynokkal, míg Lengyelországban a legalacsonyabb ez a szám. A székelyhídi Scola Nostrát, illetve Romániát Egeresi Ingrid tanárnő, Filip Fruzsina és Major Zsuzsa képviselte.

Remélhetőleg más európai uniós pályázatban is sikerül majd a Scola Nostrának szerepet vállalni, gazdagítva így a székelyhídi diákok lehetőségeit.

A Scola Nostra Egyesület 2006 óta működik. Tevékenységeivel mind a diákok, mind a tantestület érdekeit szolgálja. Az egyesület nonprofit jellegű nemkormányzati szervezet szerepel pályázatokban, így uniós forrásokat is képes lehívni.

Hátomhetes angol nyelvtanfolyam idén is Székelyhídon

Az Ér Hangja Egyesület **2016. június 27–július 15.** között háromhetes angol intenzív nyelvtanfolyamot szervez Székelyhídon. A tábor időtartama alatt Amerikából érkező angol önkéntes tartja majd az interaktív foglalkozásokat, amelyek a szóbeli kommunikáció fejlesztését szorgalmazzák.

A nyelvtábor helyszíne a székelyhídi munkásklub nagyterme (kapunyitás június 27-én, hétfő reggel 9 órakor).

Jelentkezni a **0786-228306**-os vagy a **0762-830344**-es telefonszámon vagy **erhangja1@gmail.com** e-mail címen lehet.

Jelentkezési határidő **június 23. csütörtök, 19 óra**. Részvételi díj: **50lej/3 hét**. Az részvételi díj fedezi a tábor során felhasznált eszközöket, amelyek az oktatást és a tanítási környezet kellemesebbé tételét segítik elő.

A program a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat nagyváradi szervezete, és az amerikai Learning Enterprises szervezet segítségével valósul meg. Partner: Székelyhídi városi önkormányzat Szeretettel várjuk mindenkit!

Búcsú előkelő meghívottakkal

Ünnepi szentmise a Gyermek Jézus-otthonban hazai és külföldi vendégekkel

Folytatás a 1. oldalról
Hans Stubenberg és unokatestvére, Josef Pilar egy szépen faragott Szűz Mária-szobrot ajándékozott az egyházközségnek. „Vigázza, védelmezze az egész közösséget és a gyermekeket. Isten óvja az egész házat!” – zárta mondandóját Hans Stubenberg.

Az ünnepi szentmise további részében Csaba testvér bemutatta Szent Erzsébet áldozatos, példamutató életútját, melyet azután színdarab keretében előadtak a nagyszalontai Béke királynője otthon lakói is. „Meg vagyok győződve, hogy az irgalmasság éve Szent Erzsébet zarándoklatától elmélyült, gazdagabb, tartalmasabb lett Erdélyben!” – mondta Csaba testvér.

Az ünnepi szentmise keretében Ozsváth József székelyhídi plébános és Csaba testvér nyolc gyermeket részesített a keresztesség szentségében, Isten áldását kérve a kicsinyek életére.

A gyerekek részéről Kovács Karola megható, szívhez szóló gondolatokkal üdvözölte Herczegh Anita asszonyt, s egy virágcsokorral köszönte meg mindazt a szeretetet és gondoskodást, melyet a rászoruló gyermekek felé tanúsít.

A szentmise végeztével mindenki átvonult a kastélykertbe, ahol igazi, varázslatos gyermekváros épült ki, melynek minden kincse arra várt, hogy boldogságot, örömet csaljon az ünnepelt gyermekek szívébe.

Kovács Krisztina

Herczegh Anita asszony, a köztársasági elnök felesége a Gyermek Jézus-otthon lakói társaságában

A kézműves műhelyek gazdag választéka mellett arcfestés, lufibohócok, népi fajtászótér, óriáscsúszda, ugrálóvár, babahempergő, a közlekedési szabályokat tudatosító izgalmas pálya és még érdekes fizikai kísérletek is szórakoztatták a gyerkőcöket.

Az állandó programok mellett a színpad is tartogatott meglepetéseket. Kiss Kata és zenekara koncertje, a Körös-körül néptáncgyűttes bemutatója, a Kincskereső műhely *A rátóti csikótojás* című interaktív mesejátéka, a Line dance club countrytánca, a zombolyai Szent Mihály-gyermekotthon néptáncso-

portjának előadása, a Phoenix sportegyesület karatebemutatója, a Nimród barantacsapatának fegyverpróbája, a debreceni népi együttes Szarkalás csoportja, a székelyhídi gyermeknéptánc-csoport, a debreceni népi együttes Kisprücsök csoportjának népdalai, és a Pergő Hagyományörző Műhely *Pergőkirály* című népi dramatikus játékka nyújtott maximális kikapcsolódási és szórakozási lehetőséget a búcsú vidám közönségének.

Mire a nap lebukott az ősi Stubenberg-kastély háta mögé, a játékban kellemesen elfárad gyer-

mekserg búcsúfiákkal a tarso-lyában, a játék örömeiben megfáradtan térhetett haza, és a házi-asszony és főszerző szerepet betöltő Kovács Ágnes is megnyugodva pihenhetett meg.

Ezen a napon Szent Erzsébet ereklyéjének jelenlétében megtanulhattunk jónak lenni és jót cselekedni, irgalmas szeretettel lehajolni a legkisebbekhez. Köszönet mindezt Csaba testvérnek, Kovács Ágnes otthonvezető vendégszerzetének és minden kedves segítőnek, aki szerepet vállalt e csodákkal teli nap létrejöttében.

Fekete Katalin
Hegedűs István

Környezetbarát játszótéren szórakozhattak önfeledten a gyermekek

Gavrucza Tibor – hetven év egy kötetben

Jelentős számú érdeklődő jelenlétében mutatták be Gavrucza Tibor nyugalmazott lelkipásztor (képünkön) *Gavrucza 70 – Érmelléki rapszódia* című könyvét Pünkösöd vasárnapján a Székelyhídi Városi Múzeum aulájában. A kötet méltatását felvállaló Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere a megjelenteket köszöntő szavai után arról szólt, hogy milyen nagy jelentősége van a település életében, amikor egy, a helyi közösséget érintő, a helyi közösséghez szorosan kötődő, annak szerves részeként alkotó ember művét méltathatjuk, mutatathatjuk be. A mű két, egymástól elkülönülő, de mégis szoros egységet alkotó részre osztható: a szerző életpályáját dióhéjban bemutató rész és a képzőművész alkotói pályáját akvarellekkal illusztráló gazdag anyag. Talán a szerző orrfüi kiállításának megnyitóján, Hamat Béla által mondottak jellemzik legjobban Gavrucza Tibor tevékenységét: „Számadó Ernőt az Érmellék költőjeként tartják számon, Gavrucza Tiborról pedig joggal mondhatjuk, hogy ő az Érmellék festője, és ő a Számadó-hagyaték egy részének gondozója is. A költő két verseskötete jelent meg szerkesztésében és illusztrációival, valamint egy mesés-könyv az unokák illusztrációival”.

Az életrajzi adatokat, vagy inkább élményeket tartalmazó első részben Gavrucza

Tibor szól az érmelléki Albison élt nagyszüeiről, akiktől – véleménye szerint – az Érmellék akkor még érintetlen vízi-világának szeretetét a génjeiben örökölte, a templomtéri gyermekkoráról, a vársánci iskolai évekről, majd a festészetét meghatározó, a népi művészeti iskolában Kristófi János tanár úr tanítványaként eltöltött évekről. Megemlíti, hogy egy sikertelen kolozsvári képzőművészeti egyetemi felvételi után próbálkozott a protestáns teológiai felvétellel, hisz valóságos szellemben nevelkedett. A sikeres vizsga és a teológiai tanulmányok befeje-

zése után következtek lelkesi pályájának állomásai: nagszebeni cserediák-ság, a szatmárnémeti Lánocs templom és Kültelek, majd Bihardiújszeg, ahol találkozott a nagyszülők elbeszéléseiből ismert Érmellék világával, meséivel. Rövid idő múlva Nagyvárad-újvárosra került, ezen időszak alatt kötött házasságot feleségével, Márta asszonnyal. Rövid borsi kitérő után következett a „nagy szerelem”, Gyanta. Itt cseperedtek fel gyermekeik, Emese és Tibor, ahonnan négy boldog esztendő után a református gyülekezet meghívására Székelyhíd következett, ahonnan harminchárom évi szolgálat után vonult nyugdíjba. Ezek az évek voltak életének legmozgalmasabb évei: az új parókia felépítése, a műemlék templom külső-belső felújítása, a helyi IKE szervezése és irányítása és még sorolhatnánk. Itt érték a '89-es változások, ettől kezdve az egyházi teendők mellett komoly közösségi feladatok is hárultak rá: a helyi magyar közösség első polgári szervezeteinek kiépítésének segítése, a testvértelépülésekkel való kapcsolatok fejlesztése, a helyi rendezvények szervezése, melyekből nyugdíjazásáig kivette részét. Közben festett. Főként az érmelléki tájak és Számadó Ernő versei, meséi inspirálták. A szakemberek által is nagyra

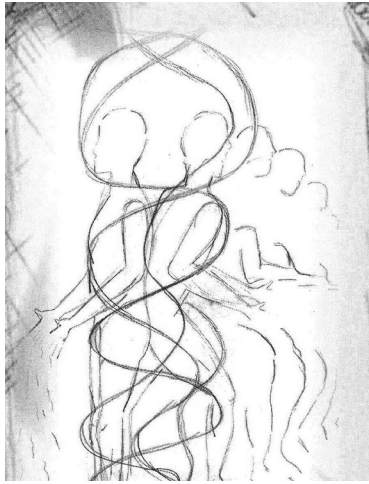
értékelt akvarellejt messze földön is megismerték, hisz, többek között – a teljesség igénye nélkül – Belgium, Hollandia, Budapest, Debrecen, Létavértes és több más magyarországi település, és természetesen Kolozsvár, Nagyvárad, Székelyhíd és szinte minden érmelléki település művészetkedvelő közönsége megcsodálhatta az Érmellék nagyköveteinek, Gavrucza Tibornak csodálatos vízfestményeit, és nem utolsósorban megismerhette Számadó Ernő műveit is. Gavrucza Tibor nyugalmazott lelkes jelenleg a nagyváradi Tibor Ernő Galéria tevékenységét irányítja hihetetlen energiával és lelkesedéssel. A könyvbemutatót Béres Csilla felolvasásai, a szintén őáltala vezetett Búzavirág asszonykórus, valamint a Karancsi Béla vezette Székelyhídi Férfikórus dalsokrai színesítették. A rendezvény résztvevői a *Szózatot* hallgathatták meg Szabó József előadásában, majd a szerző dedikálta kötetét.

A leírtak után sokan elgondolkozhatnak rajta, hogyan fér ennyi minden hetven évbe? Honnan ennyi energia? Kívánjuk, hogy tiszteletes úr még hosszú-hosszú éveken át alkosson, tevékenykedjen erőben, egészségben magyar közösségünk, szűkebb pátriánk, az Érmellék javára.

Fekete Katalin

Kedves olvasóink!

Mostani lapszámunkkal kezdődően időszakosan kulturális, művészeti rovattal is jelentkezünk, melyben térségünk alkotóit, íróit, költőit mutatjuk be. Mostani lapszámunkban a Nagykágyán élő id. Boér Péter Pál prózaíró két novelláját közöljük, valamint Német Andrea székelyhídi költőnő verseivel és grafikáival kedveskedünk.

Légy papír

Mennyi haver, és le se akarnak onnan jönni. Rendkívül ínycsiklandó az illat. Meggyőztek, már megyek is! Repülök! Csak tudnám, miért ilyen elváltoztatásan teszem? Egy keveset egy irányba, majd gyorsan le, de kiszámíthatatlanul balra, majd jobbra fel, aztán előre, hátra. Ezt én ezt már így csinálom, de ettől függetlenül célba szoktam találni. Pedig a múltkor nagyon furcsát álmodtam. Abban a nagy tengerben, ott, a finom csúszós mellett, talán lavóroceánnak hívják, a kis hegyet, ami folyton kopik, azt hiszem, szappannak.

Ivás közben megakadt egy buborék a torkomon és eszméletem vesztettem. Vízbefulladásom után egy kisebb kéz emelt ki, majd feltett az asztalra. Erre természetesen nem emlékezem, nem is emlékezhetem, egy rendes légy vízbefulladt állapotban nem spekulál. Sóhegy termett feltem, ami kiszívta belőlem a nedvet, és alig kecmergtem ki alóla, máris elkapott ugyanaz a kis undok kéz, visszadobott a lavórhoz. Ezt ötször ismételte meg.

Most itt röpködök, mégis már lassan vénülve, s így a tizedik napom körül már úgy mondanám, bölcsőbb vagyok. Ahol sokan vannak, ott jó! Az emberektől hallottam, sok jó ember kis helyen is elfér, hát sok jó legyek hasonlóképpen. Tömörülünk, gyerekek! Jövök! Érdekes, egyik sem szól semmit, nem válaszolnak, bár látom, hogy lassan, de biztosan mozogódnak.

Semmi baj, amit megígértem, megígértem, én állom a szavam, már itt is vagyok! Hé fiúk, ez finom! Térdig süppedtem a kajába. Na lássuk, együnk egy nagyot! Hoppá! Odébb kéne menni, de nem tudom kivenni a mocsár-kajától, lábaim közül az egyiket sem, és a szippantyúm is beleragadt a csemegébe. Jé, csúcs! Ilyennel még nem találkoztam. A kaja akar megenni engem! Annyira jó és én annyira szeretem! Csak ezek a srácok mondanának itt valamit, mert unatkozom... Most már tényleg

arrébb kéne menni, mert... De a többiek is egy helyben állnak, még maradok. Már csak azért is, mert menni nem tudó betapadtóság, étékfogság rétegben, legfeljebb szemréteget mereszthet.

Hát kérem én zabálok, mondjanak, amit akarnak, ez finom. Igaz, belül is ragadok már, de kit érdekel a soványak közül, hogy én dagadok. Talán fordítva! Ők szeretnék jól meghízni, hogy a teljes két-három hétnyi életüket jól belakva zümmögghessék végig. Ajjaj, kajatenger... Böfögni szeretnék, de a torkomon ragad, nagyon táplál az ilyen. Addig szívom, míg le nem eszem a lábaimról, és aztán repülök a többiekkel együtt, mert valószínűleg ők is ugyanazt csinálják. Mi legyek nagyon intelligensek vagyunk, azért hívnak így, egyébként nelegyeneknek hívnának. Összetett szemem, összetett képe ragadós. Mélyülök. Egyszer, még nagyon fiatal koromban valahol azt halottam, hogy a züllés mocsarába lehet süppedni. Ez volna az? Itt senki nem beszél. Verdesnek szárnyaikkal, valaki már azt sem, csak eszik, eszik, eszik. Lassan én is úgy érzem magam, mint mikor az a kis mocsok belefojt a lavóroceánba. Megjegyzem, pocsek dolog annyiszor kiműlni... Eddig még mindig felszózt, vagy a nap kiszedte belőlem a csúszhoz hasonló fulladási tüneteket. Rövidebb kóválygás után ismét szárnyra kaptam, de olyan még nem fordult velem elő, hogy evés közben érzem azt a furcsa érzést, amit a szappanbuborékok közül a lavóroceáni talapzatra látva érzek. Mi van az eszmélettemmel? Kezdek átmeneti csúzt kapni, vagy isíászt? Az ilyen speciálisan orvosi kifejezésekhez nem túlzottan értek... Pang, pangabb, még pangabb... Hé, eszmélet, ne hagyj már itt! Mert épp egy kifogyhatatlan kajarengeteg kelős közepén nem kábulhatok el.

Még három, addig elszámolok ahány légy lábam van, és tovaröppen hajdan volt eszméletem. Nem baj. Megint jön az a kis mocsok. Surr, repülünk tovább a srácokkal, mert őket is összeszedi.

id. Boér Péter Pál

Nemzetemnek vagyok katonája**Jubász Jácint emlékére**

Már meggebedek, rám szárad ez az ingnyi jelmez. Melyik is vagyok én? Az összevert fejű, kapatos ábrázatú, vagy a francia rendőrsípkás, esetleg az, amelyik a bitókötélet bámulja. Rendet tudnék tenni magamban, de minek? Majd megteszik mások. Inkább azon ügyködöm, hogy elkerüljem a szétpletykázott, kicsavart sztorik lesajnált fő- vagy mellékszerepét. Egyáltalán nem adok információt, sőt, amíg a huszonhét kilogrammra nem esett vissza testsúlyom, megmosolyogtam, ha bárki a betegség gondolatát vetette fel. Amikor a körmeim elkezdtek felmállani, a hajam meggyérült és a bőröm nyári leégés utáni hámlást idézett, csak éppen elfeherdve, akkor jegyeztem meg egy-egy kérdésre, hogy átmeneti gyengélkedés ez, semmi más bajom nincs. Még jól is jött az a szerep, amikor lökdöstek, s mellettem ott nyomta a szöveget, egy embertelent alakító színész arról, hogy én már amúgy is dögrován vagyok. Minek használok még el egyetlen beszívott levegőt is mások előtt?

Megsírattam az enyémet... Nem maradt túl sok idő magammal foglalkozni, a lelkiállapotomat mindig kiegyensúlyozottnak éreztem, de most kimondottan jól jöttek a külső fájdalomforrások. Tengert hoztak létre bennem, miközben megevett a bánat. Ezen a csontvázon lötyögő, pergamenszínű bőr, vajon mitől bír még élni? Bizony, tényleg behabszolt a bú...

A szívem szétesik, a fejem lüktet. Azelőtt azt gondoltam, ilyen nincs is. Na, még egy keveset megöldös ez a fiatal kolléga. Nem rosszaságból teszi,

nekem meg direkt jó jön. Hazavánszorgom. Visznek, ne finomkodjak, aztán ha igaz, lesz még egy forgatási nap.

Ilyen szerepem sem volt még... Se kard, se puska, a szúrós szemeimre, sem az izomzatomra nincs szükség. Egyszerűen egy halni valót látnak bennem. Soha nem kedveltem az ilyen típusú szövegeket, színpadon és filmen sem. Most ezt osztották rám... Meg kell adni, elfogadtam. Remélem, megérem a film végét. A premier nem érdekel, nem dacból és nem is gögtől. Talán majd némelyek megsíratnak... Úgy, ahogyan megöregedtem, már az ötvenötödikben járok. Most tényleg úgy érzem, vén, aggastyán vagyok és megérem erre a szerepre.

Nem voltak értelmetlen álmaim, egy kis házat akartam, feleséget és két gyereket. Szerettem volna, hogy tisztességes, megbízható embernek tartanak, békés családi háttérrel akartam feleségemnek biztosítani.

Fél századnál is több van mögöttem. Azt hiszem, most örökre leteszek minden fegyelmességet, szakmai vezényszót. Sosem figyelek a megritkult hajamra, kihullt fogamra, egészen más szerep vár rám. Hasonlóak, mint azok, melyeket egy ideje nem közönség előtt játszom. Már így is csuda, hogy rá nem mentem. Most véget ér ez a csoda, még játszhatnak egy keveset a nevemmel. Férfi-e vagy nő? Ma már mindenki tudja, ha szóba kerülök, hogy a kérdés önmagában nonszensz. Hát ég veletek, emberek!

id. Boér Péter Pál

Dal Neked

Ez egy dal senkinek
Senkitől
De mégis valakinek
Hát Neked.

Nem szól semmiről.
Csak úgy...
De mégis valakiről,
Hát Rólád.

Dalolom Neked.
Csak Neked!
De nem kell róla tudnia senkinek.

Fáj

Temetik egy lány mosolyát,
s rajta kutyák ülnek nászt.
Valaki teát tölt egy szalomban,
Valami nagyon fáj a világban.

Valaki ring karomban, karodban.
Egy álom gyermekkorodban.
Az élet ásit,
Valaki számjegyeket másít.

Hozzad bújik a szó:
Ó mondd ez mire volt jó?
Gyilkos vagy büntetlenül,
Zakatol az agy színtelenül.

Egyedül fáj a semmi,
mégis oly óriás tud lenni.
Semmit sem kellene tenni,
Csak egy mosoly elég tudna lenni.

Tanács

Nekem fáj jobban,
Mégis te bordod a gyászt.
Üljön bár férfi és nő nászt,
Az asztalra én hajítom végül az ászt.

Dobjon meg bárki kövel,
Próbáljon bár férfi a nővel.
Én távozok emelt fővel.

Legyek bár fénynak, vagy árnyak öre,
Ez tanács. Nem kell megriadnod tőle:
Csak igaz férfi vigyázhat a Nőre.

Német Andrea

Szasztok Pajtikák!

Egyre jobban érzem, hasonlítunk egymásra. Az édesanyákat bemutató rajzaitok és írásaitok melegséget, kimondhatatlan szeretetet sugároznak. Én is így érzek az anyukám iránt. :) A mostani lapszámban egy egész oldalt szenteltünk az alkotásaitoknak, hisz bekopogtatott a várva várt vakáció és így már csak az új tanévben találkozhatunk. Kívánok nektek kellemes nyarat, sok-sok felejthe-

tetlen élményt. Játsszatok, nyaraljatok, focizzatok, strandoljatok, élvezzétek a meleget, sétáljatok a természetben és mindezt örökítsetek meg nekem, rajzokban, írásokban, hisz a következő találkozáskor a nyári élményeitekről számolok be. Vigyázzatok magatokra, legyetek jók és a nagyvakációban is gondoljatok rám! :) Cuppantalak benneteket!

Kópé

Az én anyukám egy alacsony és szép nő. Számomra ő a legszebb a világon. Fekete a haja, barna a szeme és nagyon jól főz. A munkahelyén sokat dolgozik. Otthon is nagyon szorgalmas. Ő kedves, jószívű és osztozkodó. Számomra ő a legjobb anyja a világon, mert mindig meglep valamivel. Remélem, hogy ő sokáig fog élni.

Filep Patrik Tamas,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Az én anyukám nagyon szép nő. Vékony testalkatú és a haja festett. Sokat dolgozik a munkahelyén és otthon is. Gondoskodó, kedves és okos. Mindig gondoskodik rólam. Nagyon szeretem az anyukámat, mert vigyáz rám.

Hasznosi Bendegúz,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Az én édesanyám kicsit alacsony és vékony testalkatú. Haja vörös, szeme barna, arca szép. Ő számomra a legszebb nő a világon. Anya nagyon szorgos, szigorú is ha kell. Nagyon jól főz és finomak a süteményei. Kedves, vicces és

ha ráér szeret játszani, főleg társast. Azért szeretem még az anyukámat, mert ő a legodaadóbb édesanya az egész világon.

Pál Dominik,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Az anyukám szép, vékony testalkatú és elég alacsony nő. Megbízható, jószívű, szorgalmas, elég okos és takaros. Nagyon jól főz, süt és sokat takarít. A házi feladatban gyakran segít és sokat tördök velem. Számomra az anyukám a legszebb a világon.

Béres Attila,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Az én anyukám vékony alkatú, nem túl magas, de nem is alacsony. A hajszíne barna, a szeme kék. Nagyon kedves, türelmes, megértő és takaros. Néha, ha rosszak vagyunk, akkor szigorú. Találékony, nem büszke. Ha boldog vagyok velem együtt örül. Gyakran elnézi a hibáim, de néha megfenyeget, ha rosszak vagyok.

Kádár Tamás,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Syabó Dóra, II. C osztály (Székelyhíd)

Anya szép, okos, takaros nő. Szerintem ő a legszebb nő. Nagyon szeretem, mert segítőkész. A szeme színe barna, a haját festeni szokta, általában vörösre. Imádom, mert ő a legjobb anyja a világon. Az édesanyám a legfontosabb ember a számomra.

Szerban Denisz,
IV. B osztály (Székelyhíd)

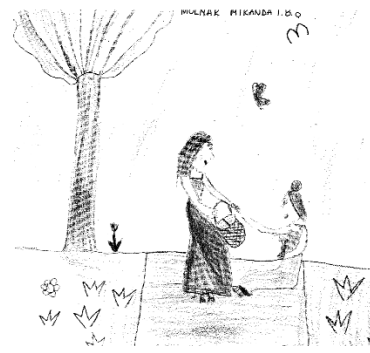
Az én édesanyámat úgy hívják, hogy Katalin. Haja szőkés-barna. A szeme zöld színű. Alacsony és nagyon szép nő. Otthon sokat szokott dolgozni. Bátor, erős és kedves. Barátságos és megbízható. Mindenkinek szokott segíteni, néha nekem is, amikor nem tu-

dom a házi feladatot. Sokat takarít. reggel mindig ő kel fel először. Szerintem ő a legjobb anyuka.

Syabó Udikó-Katalin, IV. B osztály (Székelyhíd)

Az én anyukám egy kedves, barátságos nő. Magas, karcsú alkat, kedveli a gyerekeket. Néha szigorú, de van amikor engedékeny, ezért is ajándékoztam meg anyák napjára egy saját kezűleg készített nyakékkal. Nagyon örült neki, mivel szereti a meglepetéseket, ezért minden ünnepen megajándékozom. Én nagyon szeretem az anyukámat.

Dienes Fruzsina,
IV. B osztály (Székelyhíd)

Molnár Miranda,
I. B osztály (Székelyhíd)

Édesanyám

Én annyira szeretlek téged, hogyha egy csillag volna, én azt is neked adnám. Hogyha egy virág nyílna, én azt is neked adnám. Te mindig jó voltál hozzám. De én mit adtam cserébe? Te azt sosem kérted, De talán a két szemem elárulta néked.

Bajkó Péter,
II. C osztály (Székelyhíd)

Édesanyámnak

Én voltam a magzat, te pedig az anya!
Én voltam az unoka, te pedig a nagymama!
Gondozgattál, vigyáztál rám te anya és nagymama!

Bara Boglárka,
II. C osztály (Székelyhíd)

Felkelem, s odamentem anyához. rajzoltam egy szép rajzot, s vettem egy csokor virágot. Mindent neki köszönhetek!

Bereczki Zsanett,
II. C osztály (Székelyhíd)

Édesanyám úgy szeretlek, mindent megtennék érted. Te neveltél, te gondoztál, szeretgettél, ölelgettél. Édesanyám úgy szeretlek, mindig csak ölelgetnék!

Syallai László,
II. C osztály (Székelyhíd)

Édesanyám én úgy szeretlek, ahogy senki se szeret. Meghálálni a sok jót nem tudom.

Syabó Dorca,
II. C osztály (Székelyhíd)

Az én édesanyám mindig szeretett, mindig megölelt engem, dédelgetett, babusgatott nagy szeretettel.

Kasza Kitty,
II. C osztály (Székelyhíd)

Édesanyám én úgy szeretlek, mindent megtennék érted. Te neveltél, te ölelgettél. Köszönöm, amit értem tétted, Drága édesanyám!

Csorba Kristóf,
II. C osztály (Székelyhíd)

Az anyukám sok mindent megenged és játszik velem. Anyukám főz nekem. szeretem az anyukámat!

Hegyessy Zsombor,
II. C osztály (Székelyhíd)

Ó, édes anyukám, ha csak rád gondolok, tiszta szívvel mosolyogsz! Ó, édes anyukám, úgy szeretlek téged!

Rákosi Jenő,
II. C osztály (Székelyhíd)

Ott voltál, mikor sírtam, mikor nevettem, te mindig ott voltál mellettem. Tőled sose vehetnek el engem.

Syabó Dóra,
II. C osztály (Székelyhíd)

Édes, jó anyám, mindig vigyázol rám. Itt vagyok veled. Mindig szeretni foglak. Megcsinálom mindent. Mindig melletted leszek!

Syabó Vivien,
II. C osztály (Székelyhíd)

Futó Ágota, II. C osztály (Székelyhíd)

Tötös Réka, I. C osztály (Székelyhíd)

Pop Kinga, I. C osztály (Székelyhíd)

Dézy Krisztián, I. C osztály (Székelyhíd)

Nagy Francesca, II. C osztály (Székelyhíd)

Horváth Fanni, elők. osztály (Székelyhíd)

Andeleán Melán,
I. C osztály (Székelyhíd)

Szőcs Tamara,
előkészítő osztály (Székelyhíd)

Nagy Zsófia,
I. B. osztály (Székelyhíd)

Egyet vártak, két lelkészt kaptak

Lédán István és felesége, Joó Katalin közösen szolgálnak Érköbölkúton

Az elmúlt év júniusának végén vett búcsút, közel negyedszázados szolgálat után az érköbölkúti református gyülekezetből Czondi István lelképásztor. Ez év áprilisának közepétől Lédán István (képünkön) hordozza tovább a gyönyörűséges terhet, a rátestálódott szolgálatot.

Közel tíz hónapja jártam utoljára az érköbölkúti református parókián, Czondi tiszteletes kiközösítő istentiszteletekor. Az eltelt idő alatt sem lett magára hagyva a közösség, lelkésztársak besegítettek, szolgáltak a hívek felé.

Már az udvarról jól látni, változások történtek a paplak tájékán, hőszigetelő ablak védi a hosszú folyosót. A bejárat előtt kisfiával foglalataskodik Lédán tiszteletes. Kezet nyújt, bemutatkozunk egymásnak, bennebb tessékel. Friss festékillat terjeng a levegőben, patyolat tisztaság mindenütt. Megújult a lelkészlak. Elvégre új borhoz új tömlő dukál. Ízlésesen kialakított konyha, a színek passzolnak, összhangban vannak a járólapokéval. Csak gyanítom, hogy ebben a tiszteletes asszonynak is benne van a keze, ő női lélek finomságai tetten érhetőek. Alig két napja érkezett a család új szolgálati helyére, ezért még akad tennivaló, helyre kell igazítani egy-két dolgot. Segítő kezek épp az egyik ablakkeretet „foltozzák”, csak úgy sercen a gyémántfej az üveglapon.

A tiszteletes tizenhat év lelkészi tapasztalattal a háta mögött viszonylag messze vidékről érkezett a faluba, ahol püspöki kinevezéssel vette át új szolgálati helyét. Szerencsére ők nem tévedtek el, mint a drótostót Érköbölkúton, a domb magasán álló templomtorony jelzi a jó irányt. Örül a hely nyugalmának, a zöldülő táj, a völgyek és emelkedők egy kis székelyföldi sziget, ölelésnyi otthont jelentenek az érmelléki síkban.

Lédán István Alsó-Háromszéken, Aldoboly faluban látta meg a napvilágot négy évtizeddel ezelőtt. A háromszázötven lakosú falu határtelepülés Szászvidék és Székelyföld között. Brassótól húsz kilométerre, Sepsiszentgyörgytől pedig tízre helyezkedik el. Reformátusok és ortodoxok élnek egy közösségben, akik jobbra csak vallásuk révén különülnek el egymástól, hisz a kevés számú román még egymás között is magyarul szólal meg. Illetve mégis akad egy ember, akiről nemcsak harangzúgáskor lehet

kideríteni, hogy miféle fajta. Kocsmból jöve gyakorra végig kiabálja a falut, hitet téve nemzeti hovatartozásáról. „Oláh vagyok, oláh vagyok” – szokta acsarkodni. Igaz, magyarul teszi mindezt” – fűszerezi beszélgetésünket némi humorral a tiszteletes.

Már gyermekkorában is ott mozgott benne a gondolat, a vágyakozás a lelkési pálya iránt. Mire Sepsiszentgyörgyön a Mikes Kelemen Elméleti Líceumban leérettségizett, a gyerekkori álmom komoly elhatározássá érlelődött. Elsőre felvették a kolozsvári református teológiára, amelynek elvégzése után Brassóba került segédlelkésznek. Két év ott-tartózkodás után másfél év segédlelkészkedés következett Segesváron. Aztán missziós lelkési feladattal bízták meg, Zernyestre került. Később a Beszterce-Naszód megyei Mezőörményes következett szolgálati helyül, ahol szintén missziós munka várta, több településen is szolgált a még meglévő maradék felé. Kitartást igénylő évek voltak ezek a javából, de erőt adott az emberek hitükhöz, vallásukhoz való ragaszkodása – emlékszik vissza a lelképásztor. Az elszórványosodott területeken gyakori, hogy magyarul már alig tudnak, többnyire románból tükörfordítással szövik a még létező anyanyelv szilánkmardványait, de reformátusságuk egyelőre kikezdehetetlen. Az identitástudat furcsa világát élük. Egy ismerősével beszélgetett erről, aki Brassóban annak idején

német nyelvű iskolában tanult, édesanyja magyar ajkú, édesapja román nemzetiségű. Elmondása szerint elméleti dolgokról németül gondolkodott, ha házi munkáról, sütésről-főzésről elmélkedett, akkor a magyar került előtérbe. Munkahelyi ügyintézéskor a román nyelv vált kizárólagossá.

Érköbölkútra érkezésüket megelőzően hét évig a Besztercétől húsz kilométerre fekvő Tacson élt a család – rendezi kronológiai sorrendbe mondandóját a lelképásztor. Közben besettenkedik a legnagyobbik legény, a nyolc és fél éves Ábel. Majd a tiszteletes asszony, Joó Katalin kávéval, csokoládéval traktál. Először akkor csapom össze a tenyerem, amikor megtudom, hogy ő is lelképásztor, miként a férje. Második meglepetésként ér, hogy a közgazgatói Árpásthöz tartozó Magyardecén született, ahonnan néhai apósom is származik.

Tacson felváltva hirdették az ígét a kétszázhetven lelkes gyülekezetnek. A település magyarok által lakott, Beszterce megye egy még meglévő gyöngyszeme. Lélekszáma soha nem haladta meg a háromszázötven főt, manapság pedig kilencvenen lakják. Kissé értetlenkedve állok a számok viharában, hogyan lehet kétszázhetven tagú gyülekezet Tacson, ha kilencvenen élnek a faluban? A tiszteletes világossá teszi a feladványt: a településről kirajzoltak, bár többen közülük messze élnek, egyháztagságukat nem mondták fel, a gyülekezet felé va-

ló anyagi kötelezettségüknek eleget tesznek.

Kérdésemre, hogy mi a jobb egy fiatal pap számára, ha azonnal bedobják a mélyvízbe és saját gyülekezetet kap, vagy pedig bölcsébbé válik, ha végigjárja a segédlelkész, a missziósszolgálat különböző stációit, tömör választ kapok: ez mindig a principiális lelkésztől függ. Lédán tiszteletes úgy véli, jó parókus lelkészek voltak a közvetlen fennebbvalói, segédlelkési korszaka hasznára vált. Közben a család többi tagjával is parolázunk, a másodikként jött áldást Ákosnak hívják, és nemsokára héteszentes lesz. A legkisebbel, a három és fél éves Jánoskával csiklandozásig mélyül barátságunk.

A gyülekezetváltás oka maga a család fő, aki doktori cím megszerzéséért tusakodik Debrecenben. Az oda történő ingázás megkönnyítése indokolta a váltást.

A feleség, Joó Katalin az Érmelléki Református Egyházmegyénél kapott szolgálatot, emellett a helyi gyülekezetben a kántori teendőket is elvállalta. Nem volt könnyű az elköltözés, mondja Joó Katalin, főként a gyerekek viselik nehezen. A régi ismerősök, a kedves szomszéd néni, akihez bármikor át lehetett menni, ha éppen segítségre volt szükség, vagy csak úgy egyszerűen beszélgetni. De az életutak formálóját vigyázza lépteiket, járható ösvényt terel talpaik alá, hogy meg ne üssék lábaik a kőben.

D. Mészáros Elek

Elballagtak a Petőfi-líceum végzős diákjai

Három magyar tannyelvű végzős osztály 54 diákjának csendült fel utoljára a csengő június 3-án a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceumban.

A hagyományos ünnepségen Kozma Sándor igazgatóhelyettes köszöntötte a meghívottakat, Béres Csaba polgármestert, az egyházak képviselőit és nem utolsósorban a végzősöket.

A ballagási ceremónia első szónokaként Deme-Szabó Csilla igazgatónő osztotta meg ünnepi gondolatait a jelenlévőkkel. „Az életben gyakran gördülhetnek akadályok az utatokba, de ti merítsetek erőt az itt eltöltött iskolai évekből, a megszerzett tudásból, szeretetből, s becsületes, egyenes emberként harcoljátok meg a csatáitokat” – hangzott az útravaló.

Olimpia Gherman igazgatóhelyettes felidézte a végzősökhöz való első találkozást, s így a búcsú perceiben sok sikert kívánt a vizsgákhoz és a nagybetűs élethez egyaránt, biztosítva a maturandusokat arról, hogy az iskola kapui mindig tárva lesznek előttük.

Béres Csaba polgármester így szólt a ballagókhöz: „Végigjártatok a közösséggé válás állomásait és elbúcsúztatok iskolátoktól, tanáraitoktól. Kiléptek az iskola kapuján és indultok. Mi feltarisznyázunk, batyut csomagolunk nektek, hogy elindulhassatok utatokon. Még nem tudjuk és ti sem tudhatjátok, hogy milyen út vár rátok. Van-

nak széles, jól kitaposott utak, ám vannak göröngyös, keskeny, ritkábban járt utak is és vannak sötétek, nehezen járhatóak, de minden út végén ott a fény, a kitzűzött cél ami miatt érdemes végigjárni.”

Az ünnepség további részében Ozsváth József római katolikus plébános és Rákosi Jenő református esperes Isten áldását kér-

te a végzősök életére, majd következett a három végzős osztály osztályfőnöke, Máté Margit, Németh Mariann és Meleg Beáta tanárnők felszólalása, akik néhány nosztalgikus és útravaló gondolat mellett díjazták osztályaik éltanulóit. Így az XII. B osztály első tanulójaként oklevelet és jutalomkönyvet vehetett át Murgui Orsolya, a XII.

Hegedűs István

A nyugdíjba vonuló Máté Margit tanárnő a ballagók élén

C-ből Béli Valentin, míg a XII. D-ből Szodorai Amália részesült elismerésben.

Az egykori székelyhídi diák, Javorek István által alapított Javorek-díjat, amely a legeredményesebb tanulót és sportolót, a legsokszínűbb, legaktívabb diákat illeti idén a Scola Nostra Egyesület, a diáktanács és a pedagógusgárda megítélése szerint megosztva Murgui Orsolya, Béli Valentin és Bokor Boldizsár vehették át.

A továbbiakban Kozma Sándor igazgatóhelyettes, testnevelő oklevélben részesítette a különböző sportágak területein kiemelkedőt nyújtott diákokat (Madarász Gábor, Nagy Ervin, Koncz Patrik Krisztián, Birkás Lajos, Tatai Gábor, Kőkövics Leóárd).

A ballagó XII. B osztályfőnöke, Máté Margit tanárnő nemcsak diákjaitól, hanem 36 évnyi pedagógusi munka után, nyugdíjba vonulása alkalmából az iskolától, a kollégáktól is búcsút vett. Áldozatos munkáját emléklappal és virágcsokrokkal köszönte meg az iskola igazgatónője.

A ballagás utolsó momentumaként a végzősök átadták az iskola szimbolikus kulcsát a tizenegyedikes osztályok képviselőinek. Záróakkordként a végzősök szépen sorban elbúcsúztak tanáraiktól és virágokkal, ajándékokkal megrakottan léptek át ezúttal kifelé az iskolakaput, s indultak a nagybetűs Élet – reméljük simára aszfaltzott – útján.

Fehete Katalin

Sikeres Törekvés, bukdácsoló Toldy

Kövári Sándor

Az utolsó két forduló előtt már senki sem veheti el a Székelyhídi Törekvéstől az ötödik helyet a megyei labdarúgó-bajnokságban. Messze várakozáson felül teljesítettek a fiúk. Ami a Hegyközszentmiklósi Toldyt illeti, sajnos tovább folytatódik a csapat vesszőfutása, lapzártáig a tabella tizenharmadik helyéig csúsztak vissza.

A székelyhídiak a huszonegyedik fordulóban azzal a tudattal fogadták Körösrévet, hogy egy esetleges győzelemmel akár az előkelő ötödik hely megtartásáról is elkezdhetik szövögetni álmaikat. Úgy látszott a meccs elején, hogy ezzel nem is lesz gond, csak ugye a helyzetkihasználás ezúttal sem sikeredett fényesre. Hiába az 1-0-ás, majd a 2-1-es vezetés, a foci iratlan szabálya ezúttal is visszaütött: a kihagyott helyzetek megbosszulták magukat, a réviek az utolsó percekben mentették 2-2-es döntetlenre a meccset. Következett a Barátkára való utazás. Tavaly még elképzelni sem nagyon mertük, hogy idegenből ponttal térhet haza a csapat, viszont ez idén ez teljesen megfordult. Szerencsére most is így volt! Hiába a szünetben a 2-1-es barátkai vezetés, egy második félidei remek játékkal és még nagyobb akarattal, sikerült a fordítás, 4-2-re nyert a Töri.

A hazai meccsei sajnos nem úgy alakultak a székelyhídiaknak, hogy bárki is félve utazna az Érmellékre, pedig minden találkozó előtt fogadkoznak a fiúk, hogy na most megmutatjuk. Végre ez a huszonharmadik fordulóban megvalósult. A mérkőzés krónikája akkor teljes, ha leírjuk, hogy a Nagyvárad Sportiskola csak tíz emberrel érkezett, és az is negatív kritika lehet a csapatra nézve, hogy az első játékrész „csak” 2-0-ás hazai előnnyel zárult. Viszont a második negyvenöt perc-

Győzelem utáni mosoly a Törekvés játékosai arcán

ben oda tette magát a Töri és 8-1-re nyert, ezzel is feledtetve az eddigi hazai bukdácsolásokat. Telegdre viszont úgy utaztak fiaink, hogy a meccs előtt talán egy kis gólarányú vereséggel is kiegyeztek volna, mint később kiderült, a félelemre nem volt semmilyen ok. A taktikai utasításokat végig betartva, rendkívül fegyelmezten játszott a csapat, a játék képe alapján mindenképp rászolgáltak a 0-0-ás végeredménnyel járó egy pontra. És mikor már mindenki azt hitte, hogy ettől majd tovább szárnyal Székelyhíd, akkor jött a tavaszi szezon eddigi legnagyobb pofonja, a lapzártáig utolsó fordulóban, a mindössze tizennegyedik helyen álló Vársonkolyos 4-2-re nyert ellenünk és vitte el mindhárom pontot. Többek szerint kellett már ez a vereség ahhoz, hogy néhányan „visszaszálljanak” a földre, csak nehogy ez a három pont a későbbiekben néhány helyezébe kerüljön.

Szerencsére hamar kiderült, hogy semmi ok a pánikra, hisz a tavaszi szezon végéig követve, már talán nem is meglepetés, hogy Széplakon 3-1-re nyert a Töri, majd otthon jött egy újabb „kötelező” győzelem, 4-1 Esküllő ellen. Végül Tataroson tette fel az i-re a pontot a csapat, egy újabb 4-1-es győzelemmel bebiztosították ötödik helyüket a tabellán. Az utolsó két meccsen előbb a második Fugyivásárhely látogat Székelyhídra, majd a bajnok Pályihoz utaznak a fiúk, mindkettő az esélytelenek nyugalmával játszhatnak, nem elképzelhetetlen az újabb pontszerzés.

Ami városunk másik csapatát illeti, a Hegyközszentmiklósi Toldy ott folytatta, ahol a múltkor abbahagyta. A keretüket látva és ismerve nem értjük, hogy miért nem jönnek ki a gödörből, igaz, többször a szerencse sem áll mellettük. A 21. fordulóban Esküllő verte őket otthon 5-1-re. Majd következett az a meccs, amelyikre

megint lehetne építeni, Alsólugason hiába vezettek a hazaiak két góllal is, a Toldy megrázta magát, és sikerült egyenlítőnie, 3-3 lett a vége. Ezek azok a mérkőzések, amelyek önbizalmat adhatnak és ebben a szentmiklósiaknak most a sorsolás is partner lehetett volna, hisz a következő meccsen azt a Tatarost fogadták, akik, ha lehet, még rosszabb tavaszi szezont produkálnak, mint ők, egészen az utolsóelőtti helyig csúsztak vissza. Ennek ellenére ők tűntek motiváltabbaknak, hazai pálya ide, hazai pálya oda, az akarat nyert. Utólag már nem is biztos, hogy meglepetés a 2-1-es tatarosi győzelem. Ha már a szerencsét emlegettük, akkor a révi meccs mindenképp ide illik. Fortunát most kereszteljünk át játékezőre, aki előbb egy lesgölt adott meg a hazaiaknak, majd egy nem létező tizenegyest fújt szintén nekik. Az igazi szerencse is a réviek mellé állt, a vendégek csak helyzetekig és kapufákig jutottak, így 3-1-re nyert a Körös-parti csapat. A lapzártáig utolsó szentmiklósi meccsen a feljutási álmokat dédelgető Fugyivásárhely tett látogatást az Érmellékre. Egy változatos mérkőzésen 5-3-ra nyertek, később viszont a Hegyközpályi elleni derbit elvesztették, meg kell elégedniük a második helyel.

Barátkán végre sikerült hozni a Toldynak a kötelezőt, a 4-2-es győzelem teljesen megérdemelt volt. Azután, hogy Pályi 5-1-re nyert vendégként a szentmiklósiak ellen, szintén papírforma volt, de a Sportiskola elleni 3-2-es vereség újabb helyezésekbe került a Toldynak. Látva az utolsó két forduló programját – előbb Szentmárton érkezik Szentmiklósról, majd Telegdre utazik a Toldy – joggal tarthatunk attól, hogy még hátrébb végez a csapat.

Védekezés a kertben a gombabetegségek ellen

Attól függetlenül, hogy az időjárási viszonyok nem a megszokott mederben folynak, a kertészettel, szőlővel és gyümölcscsel foglalkozó emberek a már jól megszokott ritmus szerint kell foglalatoskodjanak.

Az évszaknak megfelelően jelentkeznek a szőlő gombabetegségei, melyek közül megemlítenénk a peronoszpórát, a lisztharmatot és a szürkerothadást. A szőlő zöld részei egész tenyészidőszakban fogékonyak a lisztharmatra és a peronoszpóra fertőzésére. A fürtök a virágzás és a kötődés alatt a legérzékenyebbek. Ezekben az időszakokban egy esetleges fertőzés kialakulása, akár egy 80-90 százalékos termésvesztéshez is vezethet. Ebben a stádiumban védekezhetünk a lisztharmat és a peronoszpóra ellen azokkal a gombaölőszerekkel, melyeket már előző lap-számunkban is felsoroltunk az alma esetében.

A szőlő kártevői közül a legismertebbek a takácsatka és a tarka szőlómoly, melynek a száraz, meleg időjárás kedvez és aminek három nemzedéke van. Az első nemzedék táplálkozása május közepétől június közepéig tart, azaz a fűrtmegnyitástól a virágzás végéig, a kötődésig. A második roham július közepére várható, a borsó nagyságú stádiumtól a zsendülésig tart. Majd végül augusztus végén, szeptemberben éréskor megint támadni fognak. Ellenük

rovarirtó szerekkel védekezzünk, mint az **Actara 25 WG**, **Mospilan 20 SG**, **Calypso 40 SC**, **Karate Zeon**, **Fastac**, **Fury 10 EC** stb.

A virágoskertekben környékünkön egyre nagyobb számban jelennek meg a rózsák. A „legnépszerűbb” betegségei közül itt is a lisztharmattal kezdünk, ami nagyon kedveli a meleg, erősen párás időjárást. Előbb május-június, majd augusztus-szeptember között számíthatunk a járványszerű támadásra. Nagyon könnyű felismerni, hisz egy púderszerű, fehér bevonatot képez a növényen. Védekezzünk ellene: **Topsin**, **Topaz**, **Kumulusz** szerekkel.

A rózsák fekete foltossága a levél színén jelenik meg, magától értetődően sötét foltok formájában. Az egyik legagresszívabb rózsabetegség csapadékos időben, már júniustól megjelenhet. A **Dithan** és a **Poliram** használatát javasoljuk ellene.

A rózsák szürkepenész, a nedves környezeti körülményeket kedveli, általában sebeket keresztül fertőz, melyeket vagy jégverés vagy rovar rágás okoz. A **Rovral** és a **Teldor** szereket ajánljuk ellene.

A rózsák természetes károsítója közül a leggyakoribbak a levéltetvek, melyeket eltávolíthatjuk vegyszeres permetezéssel, különböző rovarirtó szerek formájában, mint pl.

Fastac, Calypso, Karate Zeon. De a régi szokások szerint hatásos lehet, ha rózsák közé büdöskét ültetünk.

A burgonya a legfontosabb természetesen gabonánövény, melynek számtalan betegsége van. Mi ezek közül a burgonyavészre fektetjük a hangsúlyt, mely a burgonya mellett a paradicsomot is képes megbetegíteni. Egész táblákban képes a növényállományt maradéktalanul kiirtani. Kedveli a nedves, csapadékos időjárást, ugyanakkor 30 Celsius-fok felett visszavonul vagy elpusztul. Könnyű felismerni, hisz a fertőzött levelek úgy néznek ki, mintha leforrázták volna őket, majd szürkés-barnás-zöldes színt öltenek, végül elhervadnak és elszáradnak. Ajánlott elenszerek: **Dithane M45**, **Ridomil Plus Gold 42,5 WP**, **Curzate Manox**, **Antracol 70 WP**.

Gondoljuk, hogy a burgonya rovarkártevői közül a kolerádobogarat senkinek sem kell bemutatnunk. Ők a földben telelnek át, ahonnan május elején bújnak elő. A nőstény kb. 700-1200 tojást rak le a levelek fonákjára, 12-20-as csoportokban. A rovarok kb. 5-8 nap múlva kikelnek és mintegy húsz nap alatt kifejlődnek. A már ismert rovarirtó szerekkel védekezzünk ellenük: **Actara 25 WG**, **Mospilan 20 SG**, **Calypso 480 SC**, **Lider 200 SL**, **Laser 240 SC** stb.

Mindenkinek jó munkát kíván: *Szilágyi Dorin* agrármérnök, *Juhász György*

Havilap
Ér hangja
Székelyhid és környéke

Székelyhid és környéke havilapja.
 Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.
Felelős kiadó: Béres Csaba
Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek
Lapszerkesztő: Fekete Katalin
Munkatársak: Juhász György, Hegedűs István, Kövári Krisztián, Tiponut Tibor • **Arculat és tördelés:** Ferencz Csaba-Levente

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Säcueni piața Libertății nr. 1
 e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta:
 Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala

Támogató a Romániai Magyar Demokrata Szövetség és a Communitas Alapítvány.

Ér tv
www.erhangja.ro

Az **Ér tv** minden pénteken este 20 órai kezdettel a www.erhangja.ro/tv honlapon új adással jelentkezik, amely keddenként este 20 órától megtekinthető a **Briximp** kábelszolgáltató apróhirdetési csatornáján is. Nézzenek bennünket!